

*АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ*

«Образ не може бути ідеєю, але може грати роль знаку або, точніше, співіснувати з ідеєю в знаку».

«Кожен новий крок на шляху прогресу дає нову надію і пов'язаний з подоланням нових труднощів»

"Цивілізація, ґрунтована на принципі і ідеї підвищеної думки про себе, є гнилою від самого свого народження»

«Жодне суспільство не є досконалим».

Косяк К. курсант 2-го курсу ННІ №3 НАВС

Науковий керівник: доцент кафедри

філософії права та юридичної логіки,

кандидат філософських наук, **Петрова Г.М.**

***ЛЕВ ІСААКОВИЧ ШЕСТОВ – ВИДАТНИЙ КИЇВСЬКИЙ ФІЛОСОФ ХХ
СТОЛІТТЯ***

Справжнє ім'я філософа – Єгуда Ісаакович Шварцман. Народився у Києві в сім'ї комерсанта 31 січня (12 лютого) 1866 року. В 1884 році вступив на математичний факультет Московського університету, через рік перейшов на юридичний факультет. Був виключений з університету за участь у політичних виступах студентів. Завершив освіту на юридичному факультеті Київського університету (1889).

У 1918 році переїхав до Києва, читав курс давньої філософії в Народному університеті. Через рік переїхав до Ялти, став приват-доцентом Таврійського університету (Сімферополь). У січні 1920 року разом із сім'єю проживав у Константинополі, Генуї, Парижі, Женеві. З 1921 року осів у Парижі. Читав доповіді з творчості Достоевського в Релігійно-філософському товаристві та Народному університеті, став викладачем російського історико-філологічного факультету Паризького університету, де протягом 15 років читав курс філософії. Саме у Парижі Лев Шестов нарешті позбувся своєї роздвоєності й цілковито віддався філософії.

У 1898 році виходить перша книга Шестова – «Шекспір і його критик Брандес». Важливою віхою у творчій біографії філософа стали роботи «Добро і зло у вченні гр. Толстого і Фр.Ніцше» (1900), «Достоевський і Ніцше: Філософія трагедії» (1903) та ін.

Шестов стає знаменитим 1905 року — після виходу його книги «Апофеоз безґрунтовності». Критики називали філософію Шестова «бунтом проти розуму», хоча насправді він повставав проти нав'язування людині стереотипів суспільної свідомості. Філософ завзято обстоював самодостатність життєвого світу вільної особистості, уславившись своїм протиставленням віри — розуму, почуття — знанню, святого — моральному, одкровення — науці (або, як він писав, Єрусалима — Афінам).

Філософське вчення Шестова містило в собі вже майже всі основні ідеї екзистенціалізму і справило значний вплив на подальший розвиток цього напрямку сучасної західної філософії.

У центрі уваги Шестова стоїть людина і її життя; головним завданням філософії мислитель вважав виявлення основ цього життя. Через усю творчість Шестова червоною ниткою проходить протиставлення «живого життя» в його оголеній правді і деяких «абстрактних початків» - абстрактної системи світопорядку і моралі, тобто якихось принципів, нав'язуваних людині розумом і наукою.

Видатний киянин помер 1938 року в паризькій клініці Буало на 73-му році життя.

Цитати філософа:

«Великие лишения и великие иллюзии до такой степени меняют природу человека, что казавшееся невозможным становится возможным и недостижимое — достижимым»

«Пока мы «знаем», пока мы «понимаем» — мы с Ним и тем крепче с Ним, чем «яснее и отчетливее», чем аполитичнее наши суждения. Это должны постичь люди — если им суждено на земле пробудиться»

«Мудрецы не больше знают, чем глупцы, - у них только больше храбрости и самоуверенности».

«Когда вы потеряете путь, когда путь потеряет вас — тогда... Но ведь я начал говорить о лабиринте, а что можно сказать о лабиринте, кроме того, что он лабиринт?»

«Объясненный поэт — все равно что увядший цветок: нет красок, нет аромата — место ему в сорной куче».

«Основная черта художественного творчества — совершенный произвол: во всем, - и в значительном, и в мелочах».

Векленко І. студент 1-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри
філософії права та юридичної логіки,
кандидат філософських наук, **Петрова Г.М.**

МОЛОДІЖНА СУБКУЛЬТУРА ЯК ПРОБЛЕМА ЕТИКО- ФІЛОСОФСЬКОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Субкультури – невід’ємна частина людства, й особливо саме молодій частини суспільства, тому що людині треба себе само реалізовувати в усіх аспектах соціального та особистого життя, а для молоді ще й треба бути не таким як всі, щоб показати свою уявну незвичайність та особливість. Тому кожен намагається вибрати для себе ту надзвичайно цікаву, або потрібну групу, суспільство яке має такі ж самі, або схожі за сенсом, ідеї, цілі, спосіб життя та наміри дій. Як видно з вище сказаного то субкультури бувають